

ROSALÍA É MUNDAL

TRADUCIÓN DE POEMAS DE “CANTARES GALLEGOS” ÁS LINGUAS DO MUNDO

“AIRIÑOS, AIRIÑOS, AIRES” EN ESPERANTO

*Airiños, airiños, aires,
airiños da miña terra,
airiños, airiños, aires,
airiños levaime a ela.*

Non permitás que aquí morra,
airiños da miña terra,
que inda penso que de morta
hei de sospirar por ela.
Aínda penso, airiños, aires,
que dimpois de morta sea
e aló polo campo santo,
donde enterrada me teñan,
pasés na calada noite
runxindo antre a folla seca,
ou murmurando medrosos
antre as brancas calaveras;
inda dimpois de mortiña,
airiños da miña terra,
Heivos de berrar: “ ¡Airiños,
airiños, levaime a ela!

*Ventetoj, ventetoj, ventoj,
ventetoj de mia lando,
ventetoj, ventetoj, ventoj,
ventetoj alportu min tien.*

Ne permesu, ke mi ĉi tie mortos,
ventetoj de mia lando,
ĉar mi eĉ pensas, ke malviva
mi sapiro pro ĝi.
Mi ankaŭ pensas, ventetoj, ventoj,
ke kiam mi malviva restos
tie for en tombejo,
kie oni min sepultis,
vi pasos tra la silentema nokto,
murmuregante inter sekaj folioj,
aŭ murmurante kun timo
inter blankaj kranioj;
eĉ kvankam mi longe mortis,
ventetoj de mia lando,
mi certe krios al vi: ”Ventetoj,
ventetoj, alportu min tien!”

Tradución ao esperanto de
HÉCTOR G. PICALLOS

